

Keywords: sunflower production, oilseed crops, processing industry, production costs, agricultural efficiency, supply and demand balance [2].

Sunflower (*Helianthus annuus* L.) is one of the world's most important oilseed crops, alongside soybean and rapeseed, and a leading oil crop in the European Union. Over the past decade, Ukraine has remained the top global producer and exporter of sunflower seeds and ranks first in sunflower oil consumption. In 2015–2016, Ukraine contributed nearly 30% of the world's sunflower output, ahead of Russia and the EU.

The main breeding goal is to develop high-yield hybrids, though environmental conditions limit typical yields to 1.5–3.0 t/ha. Recent advances in Ukraine, including new varieties and improved cultivation techniques, now allow yields of 2.9–3.5 t/ha in the forest-steppe regions. These improvements indicate that Ukraine can further increase sunflower production without expanding agricultural land, reinforcing its global leadership in this crop [3].

Functional strategies in sunflower production complement each other and focus on managing products, resources, processes, and outputs in an integrated way. Agromarketing information systems play a key role by connecting people, tools, and methods to collect, analyze, and distribute timely and accurate information, supporting decision-making according to the established strategy.

Improving the efficiency of the oilseed market involves enhancing domestic production, creating competitive conditions, optimizing market operations, and reducing production costs. Effective marketing of sunflower seeds and oil relies on modern information technologies, systems, and communication channels to ensure better organization and management at the farm level [4].

References:

1. UkrAgroConsult URL:<https://ukragroconsult.com/en/news/ukrainian-farmer-focuses-on-sunflower-planting-amid-drone-threats/> (24.02.2026)
2. Helia Journal URL:<https://heliajournal.org/makale/5161> (24.02.2026)
3. Doisrpska URL:<https://doisrpska.nub.rs/index.php/AGR/article/view/4623> (24.02.2026)
4. Econom-ejournal URL:https://econom-ejournal.cdu.edu.ua/article/view/5000?utm_source=chatgpt.com (24.02.2026)

УДК 316.772

Дубінка Є.В.
Ганніченко Т.А.

THE ROLE OF COMMUNICATION IN SHAPING EFFECTIVE LEADERSHIP AND FOSTERING TEAM COLLABORATION

У дослідженні проаналізовано специфіку комунікацій у контексті лідерства та командної взаємодії. Основну увагу зосереджено на трьох ключових вимірах комунікації: емоційному, невербальному та цифровому. Обґрунтовано, що ефективний лідер уміє інтегрувати ці форми комунікації, створюючи атмосферу довіри й налагодженої співпраці в колективі.

Ключові слова: командна робота, лідерство, емоційний інтелект, цифрові комунікації, невербальна комунікація.

The study analyzes the specifics of communication in leadership and team interactions. The main focus is on three key dimensions of communication: emotional, nonverbal, and digital. It is substantiated that an effective leader is able to integrate these forms of communication, creating an ambience of trust and well-established cooperation in the team.

Keywords: teamwork, leadership, emotional intelligence, digital communication, nonverbal communication.

In today's society, where digitalization and globalization determine the pace of development, the role of communications in leadership is becoming crucial. A leader is not only an organizer of processes, but also a communicator, creating the basis for interaction and trust in a team.

The purpose of our study is to determine the role of emotional, nonverbal, and digital communications in the formation of effective leadership and teamwork.

The goal requires solving the following tasks: to reveal the importance of emotional intelligence for leader communications; to determine the functions of nonverbal means in team interaction; to assess the impact of digital tools on communication effectiveness; to show the relationship between different types of communications in leadership.

Emotional intelligence (EI) involves a leader's ability to understand their own emotions and the emotions of team members, as well as to manage them. According to research by Rizqi N. A'yuninnisa, Lara Carminati, and Celeste P. M. Wilderom, perceived EI of a leader positively influences the EI of employees, which in turn increases their productivity and well-being at work, especially in conditions of a positive emotional climate of the team. Teams led by emotionally intelligent leaders demonstrate higher levels of trust, morale, and productivity, with 20% higher employee satisfaction compared to low-EI leaders [1]. Leaders with developed emotional intelligence are able to respond flexibly to stressful situations and find a balance between the rational and emotional aspects of communication [2].

In virtual teams, EI plays a key role in overcoming barriers such as time zones and the lack of face-to-face meetings, allowing leaders to express empathy and resolve conflicts through clear regulation of emotions. This promotes better communication and collaboration, reducing the risk of counterproductive behaviors in the workplace.

About 60–70% of information in communication is transmitted nonverbally. Facial expressions, gestures, body position, and intonation are important tools of a leader. They can reinforce or, conversely, devalue a verbal message. In teamwork, nonverbal signals help to create a sense of support, security, and openness. Research highlights that effective nonverbal communication is key to building trust in teams, especially in cross-cultural contexts where cultural differences can lead to misunderstandings.

High EI among leaders and employees facilitates the interpretation of nonverbal signals, creating a more engaged communication environment and increasing employee engagement. In teams where nonverbal signals are optimized (for example, through body openness and active listening), conflicts are reduced by 35% and cohesion increases by 25%. The physical environment, such as the design of the workspace, also influences nonverbal communication, contributing to better collaboration [3].

The spread of remote and mixed work formats has actualized the role of digital communication tools, such as Zoom, Microsoft Teams, Google Meet, etc. At the same time, such tools limit non-verbal manifestations, which can complicate mutual understanding. Therefore, a leader must develop new communication competencies – clarity in written messages, visual literacy, and the ability to use video communication to maintain emotional contact [4].

Effective leadership is based on a combination of emotional, non-verbal, and digital communication. If a leader demonstrates high EI, his non-verbal behavior will be more authentic, which promotes trust. The use of digital tools in this case becomes only a technical extension of interpersonal contact. Balance is important: excessive formalization of online communications can reduce team cohesion, while their emotional and non-verbal support strengthens them. The optimal combination of these types of communication is the key to effective teamwork.

References:

1. A'yuninnisa, R. N., Carminati, L., & Wilderom, C. P. M. Promoting employee flourishing and performance: the roles of perceived leader emotional intelligence, positive team emotional climate, and employee emotional intelligence. *Frontiers in Organizational Psychology*. 2024. URL: <https://www.frontiersin.org/journals/organizational-psychology/articles/10.3389/forgp.2024.1283067/full>

2. Шаповал О.А. Комунікативні здібності та лідерські якості в організаційній поведінці операційного менеджера як засіб підвищення ефективності системи управління персоналом. Економічна наука. 2025. №1. С. 84–88. URL: <https://nauka.com.ua/index.php/investplan/article/download/5412/5465/12253>

3. Ujjwala Kakarla. Emotional intelligence in interpersonal communication. International Journal of Innovative Scientific Research. 2025, Vol. 3, Issue 1, pp. 111–121. URL: <https://ijisr.net/ijisr/article/download/49/47>

4. Куропась І. Цифрові комунікації: створюємо нову нормальність. 2021. URL: <https://www.prostir.ua/?library=tsyfrovi-komunikatsiji-stvoryujemo-novu-normalnist>

УДК 796:004

Дубінка Є.В.
Медведєва Л.М.

ВПЛИВ ЦИФРОВІЗАЦІЇ НА РІВЕНЬ РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

У дослідженні розглянуто вплив процесів цифровізації на рухову активність студентської молоді. Проаналізовано позитивні та негативні наслідки зростання використання цифрових технологій у навчальному процесі. Визначено основні тенденції, ризики та потенціал цифрових інструментів у формуванні здорового способу життя студентів. Розглянуто практичні рекомендації щодо підвищення рівня фізичної активності молоді в умовах цифрового освітнього середовища.

Ключові слова: фізичне виховання, цифровізація, рухова активність, студентська молодь.

The study examines the impact of digitalization processes on the physical activity of students. The positive and negative consequences of the increase in the use of digital technologies in the educational process are analyzed. The main trends, risks, and potential of digital tools in shaping a healthy lifestyle of students are identified. Practical recommendations for increasing the level of physical activity of young people in a digital educational environment are considered.

Keywords: physical education, digitalization, physical activity, students.

Сучасне суспільство переживає етап глибокої цифрової трансформації, яка охоплює всі сфери життєдіяльності, зокрема освіту. Активне впровадження цифрових технологій, дистанційного навчання та електронних платформ значно змінило структуру навчального процесу у закладах вищої освіти. Здобувачі вищої освіти дедалі більше часу проводять у віртуальному середовищі, що призводить до зменшення їхньої рухової активності та збільшення тривалості сидячого способу життя.

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), близько 31% дорослого населення світу не досягає мінімальних рекомендацій із фізичної активності, і цей показник має тенденцію до зростання [1, 2]. Особливо вразливою групою є студентська молодь, яка проводить значну частину доби в навчанні, роботі за комп'ютером та користуванні гаджетами. Під час пандемії COVID-19 цей процес набув ще більшого масштабу, адже перехід на дистанційне навчання спричинив різке збільшення часу, проведеного перед екранами, що, у свою чергу, зменшило рівень фізичної активності студентів [3].

Водночас цифровізація має і позитивний потенціал. Цифрові технології можуть бути ефективним засобом стимулювання фізичної активності, якщо їх застосовувати з педагогічною метою. Сучасні дослідження свідчать, що використання мобільних додатків для фітнесу, онлайн-програм тренувань, фітнес-трекерів та інших цифрових інструментів сприяє підвищенню рухової активності студентів і формуванню стійкої мотивації до занять спортом [4, 5].